

[Holmberg.]

tidspunkt gør en endelig stillingtagen med hensyn til Øresundsbroens placering mulig eller forsvarlig. Personlig skal jeg dog ikke nægte, at jeg har største sympati for en placering mellem København og Malmø, og det kan naturligvis i denne forbindelse være fristende at henlede den højtærede ministers opmærksomhed på, at det radikale regeringsparti i sit arbejdsprogram for et par år siden gik ind for den sydlige placering. Det hedder i det radikale arbejdsprogram herom bl. a. — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til kort at citere —:

„Øresundsbroen vil medføre, at der i Øresundsegnene sker en frugtbar vekselvirkning mellem dansk og svensk erhvervsliv, og vil skabe grundlag for placering af en stor lufthavn på Saltholm, hvorfra både Danmarks og Sydsveriges behov for fjernforbindelser kan dækkes.“

Jeg må naturligvis gå ud fra, at dette punkt i det ene regeringspartis arbejdsprogram fortsat indgår i regeringens overvejelser.

Men først og sidst vil jeg understrege, at vi efter venstres opfattelse må se placeringen af Øresundsbroen og dens bygning i det hele taget som et led i hele trafikudbygningen for Danmark og i sammenhæng med den arbejdskraft og de investeringsmuligheder, der er til rådighed for vort samfund. For et par år siden fik vi betænkningen om de store trafikinvesteringer, hvoraf det fremgik, at der i en 20 års periode forestod investeringer på omkring 34 milliarder kr. Det er store tal, det drejer sig om, men mon ikke det nok skal vise sig, at de ikke er for store, hvis vor trafikudbygning skal svare til det stigende behov, vi er vidne til nu? Lægger vi så hertil de uhyre investeringskrav, som vi ved melder sig på andre områder: fra uddannelse og undervisning, fra en række sociale opgaver og sidst, men ikke mindst, fra erhvervenes side, hvis de skal blive i stand til fremover at sikre beskæftigelsen og sikre den i tidssvarende arbejdspladser — ja, så vil man være klar over, at denne udvikling også vil stille store krav til sammenhæng og overblik over det offentliges investeringer, om vort samfund skal kunne magte løsningen af alle disse opgaver.

Vi har som nævnt fået betænkningen

om de store trafikinvesteringer, men vi kan ikke nøjes med denne betænkning. Den må til stadighed følges op, og vi må til stadighed vurdere de forestående trafikinvesteringer i lyset af den udvikling, der sker, og opstille en rækkefølge for deres løsning. Vi er i venstre af den opfattelse, at folketinget og offentligheden må have mulighed for at følge arbejdet med tilrettelæggelsen af disse store investeringer og følge det bedre, end tilfældet er i øjeblikket. Heri ligger ikke, at den højtærede minister skal fritages for noget ansvar som minister, og ej heller, at vi ønsker at have medansvar for det arbejde, der udføres i ministeriet, i vejdirektoratet, ved statsbanerne o. s. v.

Men det er vigtigt, at folketingets formelle afgørende myndighed på disse områder følges op af en reel mulighed for i tide at berede sig på denne afgørelse. De opgaver, der forestår på disse områder, er så store og så betydningsfulde, har så vidtrækkende konsekvenser af økonomisk, erhvervsmæssig og beskæftigelsesmæssig art og har så stor betydning for hele det danske samfund og dets udvikling, at det må være en helt central interesse for folketinget at sikre, at de værdier og den betryggelse for en alsidig afvejning, som den offentlige diskussion omkring indplaceringen af de store trafikinvesteringer kan byde, til enhver tid udnyttes fuldt ud. Det er vor opgave at sikre det bedst mulige grundlag for en sådan drøftelse, fordi vi derigennem også sikrer, at de mangfoldige hensyn af vidt forskellig karakter, som berøres af disse afgørelser, også får lejlighed til at blive fremført, at de forskellige opgavers vigtighed bliver afvejet på rimelig vis, og endelig — og det er jo formålet med det hele — at den bedst mulige trafikinvestering i de kommende år bliver resultatet.

Horn: Egentlig kunne vi godt stoppe efter den tale, som ordføreren for forespørgerne holdt her, for det ærede medlem erkendte jo, at denne sag ikke var tilstrækkelig oplyst til, at man kunne tage stilling i dag. Der har imidlertid været nogle emsige folk, som er interesseret i at skabe diskussion om dette spørgsmål, og så må vi vel føre debatten videre.

Vi deler den opfattelse, som den højtærede minister gav udtryk for her, og